

De week van de Buitenschoolse Kinderopvang
12 t/m 16 oktober 2015

Dit jaar een mooi thema. Geluk(t) De brochure had ik helemaal doorgelezen. Er waren veel tips maar vele niet haalbaar voor de opvang zoals wij hebben. Voor – en naschoolse opvang.

Toch wilde ik er iets mee doen. GELUKKIG kreeg ik het afgelopen weekend een paar honderd bierviltjes van een bedrijf. “ Kan je deze gebruiken voor je opvang” vroegen ze. Gelijk schoot mij te binnen dat ze daarmee een huisje kunnen bouwen zoals met kaarten. Maandag nam ik ze direct mee naar de opvang.

Bij de opvang legde ik aan de kinderen uit dat het de week is van de Kinderopvang met het thema GELUK(T)! Het GELUK is dat we deze bierviltjes hebben gekregen, hiermee kunnen jullie met veel geduld en GELUK een huisje bouwen, en als het LUKT wil ik de bouwers van de grootste drie huisjes belonen met een zakje chips. Als het LUKT, heb je GELUK. Ik beloofde de huisjes op foto te zetten en de wedstrijd t/m vrijdag te laten duren. Volgende week hebben we dan de uitslag. De winnaar zal ik met de groep bekijken.

Onze opvang heeft ook veel GELUK aan een ander bedrijf, PE, die elke week een flinke stapel prachtig, gebruikt papier bezorgd. Daarom stelde ik een tekenwedstrijd voor met tekeningen die laten zien wat GELUK is. Hoe kinderen daarover denken. Van de tekenwedstrijd krijgt de mooiste tekening een

zakje chips, voor elk leerjaar een winnaar. Deze winnaars worden uitgekozen door het bedrijf PE, waar het papier vandaan komt, want deze mensen hangen de winnende tekeningen op een prikbord, om de medewerkers te stimuleren het papier voor de Kinderopvang te bewaren en het niet zo in de container te gooien.

Elke dag (’s- morgens en ’s- avonds) volgde ik de kinderen met mijn fototoestel. Het kaartenhuisje bouwen zag je per dag beter gaan met het leuke eraan dat de kinderen er ook meer op in gingen. Naar mate de week vorderde voelde je de spanning toenemen “van wie zou het hoogste huisje bouwen”. De “techniek” nam ook toe en per opvang werd het huisje hoger. Zelfs de hele groep werd stil als er een nieuw record “gebouwd” werd, wat volgde door een applaus of hoera, of oohh als het net op het laatste nippertje instortte. Ouders bleven zelfs even kijken om het record te volgen. De winnaar was vrijdagavond bekend met een 13 hoog huisje.

De tekeningenstapel groeide ook. Hierbij snapten ze aan het einde van de week ook meer en meer de bedoeling van het thema GELUK(T). Uiteindelijk had ik meer dan 50 tekeningen. Het mooie hiervan vind ik dat kinderen geluk heel breed zien. Samen zijn, een huis hebben, Kerstmis, natuur, een uitstap, houden van elkaar, van Poedels houden noem maar op. De tekeningen gaan naar de “leverancier” van het papier om de winnaars uit te kiezen.

Het was een geslaagde week en sommige kinderen hebben “Dank je wel” gezegd voor de leuke week, en of de bierviltjes mogen blijven om toch nog een groter huisje te proberen. “Een prijs winnen is leuk, maar het bouwen is spannend!” Zei een meisje tegen mij.

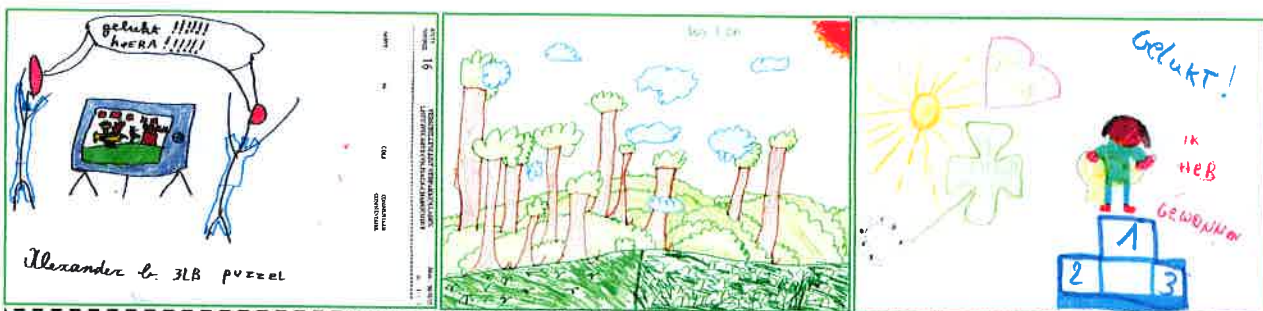
Op de volgende blz. foto’s en tekeningen.

Maandagmorgen: het uitproberen was begonnen. Er ontstonden kleine huisjes en het stond op de gezichtjes geschreven van "Hoe moet dat?" Ook het tekenen over GELUK, GELUKT en GELUKKIG was gestart.

Dinsdag, woensdag en donderdag: De spanning steeg. De huisjes werden hoger en hoger. Er kwamen meer tekeningen.

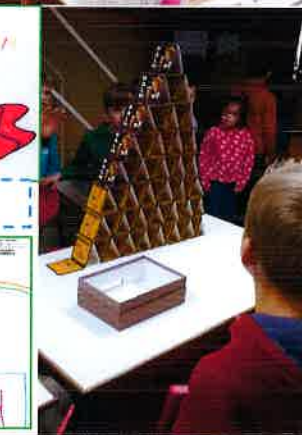

Gelukt! Om een robot maken: Hoera!

In het bos ben ik GELUKKIG !

Gelukt! Ik heb gewonnen!

De onderste rij foto's zijn van de vrijdagavond: Het hoogste huis van 13 verdiepingen hoog! GELUKT!

Op de foto hierboven: De juryleden van het bedrijf PE, ze hebben gekozen en de winnaars op het prikbord gehangen. Er is een foto gemaakt voor de opvang.

Helaas had de school vrijdagmiddag de poster verwijderd. Hieronder: Het bouwen gaat verder, met evenveel spanning! De middelste foto hieronder: Voor hem is het de eerste keer!

Linksonder: Het hele hulsje zakt ineen. Het viltje nog in de handen.

Hieronder: De prijs, het zakje chips, ontvangen.

De week van de Kinderopvang was voorbij, maar voor mij nog niet helemaal. Ik had me voorgenomen om voor maandag alles uit te werken zodat de kinderen niet lang op de uitslag moesten wachten.

De tekeningen heb ik gescand, om ze te digitaliseren, om op te sturen en daarna per klas samengevoegd voor PE om de winnaars te kiezen.

De grootste huisjes heb ik op twee vellen papier afgedrukt en meegenomen naar de opvang, om de kinderen te laten tellen.

Ook kocht ik de prijzen: zakjes Chips.

Maandagochtend: de huisjes laten tellen, vooral voor de 2^e en 3^e plaats. Het bleek dat de 3^e plaats een gedeelde plaats werd, dus vier winnaars.

Donderdag had ik al de uitslag van PE en kon ik vrijdag de foto's erbij hangen. De kinderen vonden het spannend!

Ze hebben het zo'n leuke week gevonden en vroegen of het nog verder ging.

Voor mij was deze week van de Kinderopvang enorm GELUKT. We (de kinderen en ik) hadden GELUK de kaarten te krijgen, het is hen GELUKT om vooral bezig te zijn met het bouwen en mij GELUKT om ze GELUKKIG te zien als het LUKTE.

Ik ben José Winkelman (59 jaar)

Werkt bij:

IGO,

De Vunt 17

3220 Holsbeek

Mijn coördinator is Kim Dierickx

Hopla- Haacht Centrum Lagere.

Het laatste blad is bedoeld om te laten zien hoe deze week van de Kinderopvang een blijvend vervolg heeft gekregen, op verzoek van de kinderen van de opvang.

Over het vervolg van deze afgelopen week:

Tekeningen gaan voor een volgende wedstrijd in december met het thema Kerstmis.

Voor de kinderen die verder gingen met bouwen en met nog net zoveel spanning als tijdens de week van de Kinderopvang ben ik gaan nadenken. Zo bleven ze ook vragen om foto's omdat er dan toch nog iets van hun poging om een groter huisje te bouwen overbleef. Van de school kregen we een paar pakken met viltjes van een groter formaat.

Dan schoot mij te binnen dat ik een fotoboek zou kunnen beginnen met de foto's van de kinderen met hun prestaties. Dat is tastbaar en kunnen ze het aan hun ouders laten zien.

Daarbij zouden ze eventueel wat kunnen opschrijven, misschien wat ze erbij gevoeld hebben op het moment dat het lukte of juist niet lukte.

Daarbij heb ik beloofd dat het volgend groter huisje steeds met een zakje chips beloond zal worden.

In de rechter kolom nog foto's van de afgelopen weken tot aan de Herfstvakantie. Hiermee wil ik graag laten zien hoe intens een kind bezig kan zijn om zijn doel te bereiken. En nu gaat het hun vooral om het eigen record te verbeteren.

In het midden de map voor de foto's van de gelukke en niet gelukke huisjes. Links: tijd om op te ruimen! Rechts: Helaas! Huisje is ingestort

